הצייד המאוכזב

נ. סלדקוב

מתוך "מצפון דרומה"

השועל יצא הרעב מהמאורה, הביט סביב, הריח ולחש לעצמו תחת אפו:
"איך שלא יהיה, לא אשאר רעב היום. האף שלי רגיש, עיניים טובות, רגליים מהירות. תיזהרו ארנבות ותרנגולי בר!"
אך הוא לא הספיק לעשות אפילו צד אחד מפתח המאורה כשמעליו הופיעה עקעק שהתחילה לקרוא בקול על כל היער:
"זהירות! טרא-טא-טא! השועל יצא לציד!"
השועל קמץ את אפו, הציץ על העקעק באלכסון עיניו ולחש דרך שיניים:
"שקט, עקעק, מה את צועקת? לא הטרדתי אתך."
"ומי סחב את הגוזל שלי? הוא עוד לא הספיק לצאת מהקן ואתה כבר היית שם! בגלל זה לא אעזוב אתך אפילו על צעד אחד. תישאר היום בלי

ארוחה."

והעקעק עלתה על צמרת האשוח

והתחילה לקרוא:

"טרה-טה-טה! תברחו, תסתתרו,

תצילו את עצמכם. השועל יצא לציד!"

הארנב שמע את העקעק ונער את

אוזניו.

"העקעק לא צועקת סתם? לא!, זה

נכון! היא בוודאי ראתה את השועל."

"רוצו!" ציוו האוזניים לרגליים.

והרגליים הוביל את הארנב מעל

גדמים ותלוליות.

גם הסנאי שמע את העקעק וממרמר:

"העקעק לא קוראת סתם!"
ומיד קופץ מהאדמה על עץ גבוה!
"צוק! צוק! צוק!"
גם העכברים נבהלו:
"עקעק צועקת, הסנאי מצקצק, זה לא
פשוט! פי-פי-פי"
וברחו לחורים שלהם.
השועל הזועם חרק בשיניו, הסתובב
והוציא את הניבים:
"איך אוכל להתפטר מהעקעק הזו.
היא הבהילה את כל היער. אולי
לנסות וללכת לביצה? עקעק לא
אוהבת מקומות גלויים."

הוא קפץ, הצמיד את
אוזניו לראשו ורץ אל
הביצה. והעקעק בעיניים
פעורות קוראת אחריו:
"הי שם, בביצה,
תתעוררו! תתכוננו לפגוש
אורח!"
הראשון שראה את
השועל היה החרמשון
בעל המקור הארוך. קולו
צלצל ברור:
"שועל! שועל! איפה הוא
שם גם אני! עקבו אחריי

ותראו את השועל!"
והוא עף אחרי השועל מתלולית לתלולית, וצועק, צועק - ההד עונה לו מהיער.
השועל עצר, הצטמק, גילה את שיניו הלבנות.
אך על קריאות של החרמשון מגיבות כבר החסידות, חגלות שחורות, חלזונות, צפרדעים. הצעקות מצלצלות באוזני כולם.
"אלך, אלך מכאן" נוהם השועל "רק תירגעו..."
הוא הוציא את לשונו ורץ לשולי היער.

עכשיו, חושב, התקווה היחידה זה האגם. אקפוץ על החי של האגם בדומה לגשם פתאומי, לא יספיקו להניף כנף.
והדרך אל האגם מובילה דרך החורשה.
אף אחד באגם לא מצפה לשועל. על החופים מדדים ברווזים. אנפות מנמנמות על רגל אחת, עכברוש מים גדול מכרסם שורשים. וכולם שמנים כאלה. אינך יודע את מי להתחיל לטרוף.

עד שהשועל החליט, הגיעה גם
העקעק:
"סכנה! סכנה! השועל הגיע!
טרה-טה-טה-טה!"
הברווזים - למים!, העכברוש - תחת
פני המים, האנפה ישר לאוויר!
השועל התיישב על רגליו האחוריות,
התיישר כמו עמוד קטן ומרר:
"לא יתנו לאכול בשקט. נו, עקעק, עוד
אזכיר לך פעם את הלשון הארוכה
שלך!"
"לא אוותר, לא אוותר!" צועקת עקעק
"לא ביער, לא בביצה, לא ליד האגם.

אראה אתך בכל מקום, אפחיד את כולם!"

השועל הרעב חזר למאורה שלו.

שוכב שם וחושב:

"אצא - והיא תרים את קולה. לא אצא - אמות מרעב."

חשב , חשב ומצא פתרון!

"לא אוכל לצאת ביום, אבל אולי בלילה? מי יראה אותי בלילה? ביום מרמים את השועל. אז אצא בלילה חשוך. נראה אז את מי אצליח לצוד?!"

... לכן השועלים אוהבים לצוד בלילות.

הצייד היומי מאוד בעייתי בשבילם.